

T. B. M. M. (S. Sayısı : 110)

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına ve Bu Kanunlardaki Bazı Cezaların İdarî Nitelikte Cezaya Dönüştürülmesine Dair Kanun Tasarısı ve Adalet Komisyonu Raporu (1/412)

T. C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : K. K. Gn. Md. 07/101-2131/01009

15 . 3 . 1988

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 21.2.1988 tarihinde kararlaştırılan «Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına ve bu Kanunlardaki Bazı Cezaların İdarî Nitelikte Cezaya Dönüştürülmesine Dair Kanun Tasarısı» ile gerekçesi ekte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Turgut Özal

Başbakan

GENEL GEREKÇE

Tasarı ile 6831 sayılı Orman Kanunu, 1475 sayılı İş Kanunu, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu ile 2926 sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanununda değişiklik yapılarak, bu kanunların bazı maddeleri gereğince mahkemelerce verilmekte olan hafif veya ağır para cezaları ile bu cezalarla birlikte hükmedilen hafif hapis cezalarının idarî mahiyette para cezasına çevrilmesi esası benimsenmiştir.

6831 sayılı Orman Kanununun bazı maddelerinin ihlâli nedeniyle mahkemelerce bazı sanıklara sadece ağır veya hafif para cezası verilmekte, bazı sanıklara ise para cezası ile birlikte hafif hapis cezası da hükmedilmektedir.

1475 sayılı İş Kanununda bu Kanuna aykırı davranışlara mahkeme tarafından hafif para cezası verilmesi benimsenmiştir.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu getirdiği sistemde, karayolları üzerinde yolcuları, yayaları ve trafiği tehlikeye sokan ve suç oluşturan fiilleri iki grup içinde mütalaa ederek, bir kısmına trafik zabıtasınca para cezası, diğerlerine mahkemelerce hafif veya ağır para cezası veya bu cezanın yanında hafif hapis cezası verilmektedir.

2926 sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanununun 61 inci maddesinde, suç oluşturan fiillere mahkemece ağır para cezası verilmesi öngörülmektedir.

Yukarıda bahsedilen özel kanunlar gereğince mahkemeler tarafından sanıklara verilen hafif hapis cezaları genellikle 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi gereğince hafif para cezasına çevrilmektedir.

Mahkemelerce sanıklar ile tutanak düzenleyen görevliler duruşmaya çağrılarak dinlenmekte ve bu nedenle zaman kaybına sebebiyet verilmektedir.

Devlet hizmetlerinin süratli, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini sağlamak, mahkemenin iş yükünü azaltmak ve görevlilerin zaman kaybını önlemek, amacıyla bazı kanunlardaki sanıklara mahkemelerce verilen cezalar, Tasarı ile idarî para cezasına dönüştürülmüştür.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. — Tasarının bu maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanununun 14 üncü maddesinin (C) bendi değiştirilmiş ve maddeye (D) ve (E) bentleri ilave edilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, Devlet ormanından ıhlamur çiçeği, palamut, mazı kozalağı gibi tohumlar toplayanlar veya ocak açarak, çakıl, kum ve toprak çıkaranlar ile ormanlardaki dere ve göllerde dinamit veya zehir salma suretiyle avlananlara aynı ceza verilmesi yerine, suçlar arasındaki farklılık dikkate alınarak buna göre yani vahametine göre ceza verilebilmesi için (C) bendi, bentlere ayrılmıştır. Ayrıca Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen çakıl, kum ve toprak ocaklarından farklı olarak kendi ihtiyacı için çakıl, kum ve ve toprak alanlara daha az ceza verilmesi benimsenmiştir.

Madde 2. — Tasarının bu maddesi ile yapılan değişiklikle, Devlet ormanından ıhlamur çiçeği, palamut, mazı kozalağı gibi orman tohumları toplayanlarla göl ve derelerde zehir veya dinamitle balık avlayanlara on bin, zehirle veya dinamitle balık avlayanlara yüzbin lira idarî para cezası verilmesi esası getirilmiştir. Suçun şiddetine göre farklı ceza verilmesi benimsenmiştir.

Madde 3. — Tasarının bu maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanununun 92 nci maddesinin bir ve ikinci fıkraları değiştirilerek, Kanundaki boşluk doldurulmuştur. İzin almadan Devlet ormanında maden ocağı açılması halinde çıkarılan madenler ile nakil vasıtaları ve her türlü tesislere idarece el konulacağı ve mahkemece müsadere edileceği açıkça maddede zikredilmiştir. Suçun vahameti dikkate alınarak izinsiz ocak açanlara mahkemelerce hükmedilmekte olan ağır para cezası yerine, idarece 500 000 lira para cezası verilmesi esası benimsenmiştir.

Madde 4. — Tasarının bu maddesi ile yapılan değişiklikle, orman içinde veya orman sınırına bir kilometreye kadar olan yerlerde izinsiz olarak taş, kum ve çakıl ocağı açan veya orman içinde veya orman sınırına dört kilometreye kadar olan yerlerde izinsiz hızar, şerit kurulması, kireç, kömür, terebentin, katran, sakız gibi işletme-

sinde ağaç kullanılan ocakların açılması, veya balık üretmek üzere tesis kurulması halinde sanıklara mahkemece hükmedilmekte olan ağır para cezası yerine, idarece 100 000 lira para cezası verilmesi esası kabul edilmiştir.

Madde 5. — Tasarının bu maddesi ile yapılan değişiklikle, Devlet ormanında hayvan otlatma veya başıboş hayvanların Devlet ormanına girerek otlamasına sebebiyet verme fiilleri birleştirilmiştir. Ayrıca sanıkların mahkeme tarafından cezalandırılması yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 6. — Tasarının bu maddesi ile Orman Kanununun 96 ncı maddesi değiştirilmiştir. Sanıklara mahkeme tarafından hafif para cezası hükmedilmesi esasından vazgeçilerek, idare tarafından para cezası verilmesi kabul edilmiştir.

Madde 7. — Tasarının bu maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanununun 97 nci maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir. Buna göre, Devlet çekici ile işaretlenen kesilmesi gereken ağaçları keserken istenilen yükseklikten kesmeyen veya işareti dip kütükte bırakmayan sanıklara mahkeme tarafından halen hükmedilmesi gereken hafif para cezası yerine, idarece ceza verilmesi ilkesi kabul edilmiştir.

Madde 8. — Tasarının bu maddesi ile Orman Kanununun 99 uncu maddesi değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, Kanunun 37 nci maddesinde belirtilen program dışındaki her nevi orman ürün ve artıklarının orman dışına çıkarılması için verilen izinlerde gösterilen tedbirlere uymayanlara mahkemece hafif para cezası hükmedilmesi yerine idarece para cezası verilmesi esası benimsenmiştir.

Madde 9. — Tasarının bu maddesi ile Orman Kanununun 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrası değiştirilerek nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliye yapanlara ve ormandan kesilen ağaçlardan damgaya tabi orman emvalini damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürenlere mahkemece hafif para cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi ilkesi getirilmiştir.

Madde 10. — Tasarının bu maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanununun 101 inci maddesinin bir ve ikinci fıkraları değiştirilmiştir. Bu değişikliğe göre, verilen süre içinde ormanlarının hududunu belli etmeyen hususî orman sahiplerine mahkemece hafif para cezası veya ağır para cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası kabul edilmiştir.

Madde 11. — Tasarının bu maddesi ile Orman Kanununun 102 nci maddesinin birinci fıkrası değiştirilerek, yapılması lüzumlu görülen işleri plan dairesinde ve verilen süre içinde yapmayan hususî orman sahiplerine mahkemece hükmedilmesi gereken hafif para cezası yerine, idarece para cezası verilmesi esası benimsenmiştir.

Madde 12. — Tasarının bu maddesi ile Orman Kanununun 103 üncü maddesi değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, menşe şahadetnamesi verilmiş tohumlar dışında fide yetiştirenlerle fideliklere hayvan sokanlara mahkemece hafif para cezası hükmedilmesi yerine idarece para cezası verilmesi esası kabul edilmiştir.

Madde 13. — Tasarının bu maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanununun 107 nci maddesi değiştirilerek, kuraklık veya yangın sonrası yangın çıkması ihtimali bulunan yerlere girmeyi yasaklayan mahallin en büyük mülki âmiri kararlarına uymayanlara mahkemece hafif para cezası hükmedilmesi yerine, aynı makamca para cezası verilmesi ilkesi getirilmiştir.

Madde 14. — Tasarının bu maddesi ile Orman Kanununun 110 uncu maddesi değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, orman idaresince belirlenen yerler dışında, orman içinde konaklayanlarla idarece hazırlanan ocaklar dışında ateş yakanlara Türk Ceza Kanununun 566 ncı maddesi gereğince mahkemece ceza hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 15. — Tasarının bu maddesi ile 6831 Sayılı Orman Kanununa (111/a) maddesi eklenerek bu Kanunda mercii belirtilmeyen idarî para cezalarının orman işletme şefleri tarafından verileceği açıklanmıştır. İdarî para cezalarına karşı yetkili sulh ceza mahkemesine 7 gün içinde itiraz edebilme imkânı tanınmıştır. İtiraz, zaruret görülmeyen hallerde evrak üzerinde incelenerek en kısa sürede sonuçlandırılacak ve sulh ceza mahkemesinin bu kararı kesin olacaktır. İdarî para cezalarının 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre orman idaresince tahsil edileceği maddede açıklanmıştır.

Madde 16. — Tasarının bu maddesi ile 1475 sayılı İş Kanununun 97 nci maddesi değiştirilerek, işyeri ile ilgili bildirimini bir ay içinde vermeyen sanıklara mahkemece ağır para cezası hükmedilmesi esası yerine, idarece para cezası verilmesi ilkesi benimsenmiştir.

Madde 17. — Tasarının bu maddesi ile 1475 sayılı İş Kanununun 98 inci maddesinin (A) bendinin (6) numaralı alt bendinden sonraki son paragraf ile (B) ve (C) bentleri değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, hizmet akdini veya takım sözleşmesini yazılı yapmayan, kıdem tazminatı ödemeyen, yeni iş arama izni vermeyen, ihbar süresine dair ücreti ödemeyen, işten ayrılan işçiye çalışma belgesi vermeyen, işçi ve çalışma ve kimlik karnesi vermeyen, iş yerinde lüzum görülmesi halinde kantin açmayan, çıkardığı işçi yerine şartlara uymadan işçi alan, sakat ve eski hükümlü çalıştırmayan işverenlere mahkemece ağır para cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası kabul edilmiştir.

Madde 18. — Tasarının bu maddesi ile 1475 sayılı Kanunun 99 uncu maddesi değiştirilerek, işçiye ücretini kasten ödemeyen veya noksan ödeyen veya ücrete ilişkin hesap pusulasını vermeyen, kanunsuz fazla çalışma yaptıran, izin ücretini ödemeyen, komisyonun tespit ettiği asgari ücreti vermeyen, kanuna aykırı olarak ücret kesintisi yapan işverene mahkemece ağır para cezası yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 19. — Tasarının bu maddesi ile İş Kanununun 100 üncü maddesi değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, iş müddetlerine aykırı olarak işçi çalıştıran, ara dinlenmesi vermeyen, gece - gündüz postasını değiştirmeyen, 15 yaşından küçük çocuk çalıştıran, yaş, cinsiyet ve gece sınırlamasına uymayan, doğum izni vermeyen işverenlere mahkemece ağır para cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 20. — Tasarının bu maddesi ile İş Kanununun 101 inci maddesi değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, işyerinde işçi sağlığı ile ilgili tedbirleri almayan, kurma ve işletme belgesi almadan işyeri açan işverene mahkemece ağır para cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi ilkesi kabul edilmiştir.

Madde 21. — Tasarının bu maddesi ile İş Kanununun 102 nci maddesi değiştirilerek, durdurulan işi izin alınmadan devam ettiren veya kapatılan işyerini izinsiz açan işveren veya vekiline, mahkemece ağır para cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 22. — Tasarının bu maddesi ile 1475 sayılı İş Kanununun 103 üncü maddesi değiştirilerek, işyerinde işçi sağlığı ve iş güvenliği kurulu kurmayan veya çalışmasına engel olan işverene mahkemece ağır para cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi ilkesi benimsenmiştir.

Madde 23. — Tasarının bu maddesi ile İş Kanununun 104 üncü maddesi değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, işyerinde ağır işlerde 16 yaşından küçükleri çalıştıran, tüzükteki yaş kayıtlarına aykırı işçi çalıştıran, ağır ve tehlikeli işlerde işçi çalıştırmadan önce doktor raporu almayan, gebe ve çocuklu kadınlarla ilgili kanunun 81 inci maddesinde belirtilen Tüzüğe ve 82 nci maddede sayılan tüzüklere aykırı davranan işveren veya işveren vekiline mahkemece ağır para cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası kabul edilmiştir.

Madde 24. — Tasarının bu maddesi ile İş Kanununun 106 ncı maddesi değiştirilerek, teftiş ve denetleme sırasında gerekli belge ve bilgi vermeyen istenilen delilleri göstermeyen veya sorulara süresinde cevap vermeyen iş teftişi tüzüğüne aykırı davranan işverenlerle, işçilerin çalıştıkları veya ayrıldıkları işyerleriyle işverenleri hakkında ilgili makamlar ve memurlara gerçeğe aykırı haberler vererek ilgilileri lüzumsuz işlerle uğraştıranlara mahkemece ağır para cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 25. — Tasarının bu maddesi ile 1475 sayılı İş Kanununun 107 nci maddesi değiştirilmiştir. Buna, göre, Kanunda cezası özel olarak gösterilmeyen yasaklara uymayan işveren veya işveren vekillerine mahkemece hükmedilmesi gereken ağır para cezası yerine, idarece para cezası verilmesi esası kabul edilmiştir. Günün şartları dikkate alınarak ceza artırılmıştır.

Madde 26. — Tasarının bu maddesi ile İş Kanununun 108 inci maddesi değiştirilerek, idarî para cezalarını verecek mercii açıkça belirlenmiştir. Ayrıca idarî para cezalarına karşı yetkili sulh ceza mahkemesine itiraz edebilme imkânı tanınmıştır. Yetkili mahkeme tarafından verilen kararların kesin olacağı belirtilmiştir. İdarece verilen cezaların 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edileceği maddede açıklanmıştır.

Madde 27. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 7 nci maddesinin (j) bendi değiştirilerek karayolu yapısı, trafik işaretlerinin korunması, belediye sınırları içinde ve dışında karayolu kenarında yapılacak ve açılacak yapı ve tesislerin kontrol altına alınabilmesinin teminen, yolun yapım ve bakımından sorumlu olan Karayolları Genel Müdürlüğünün ilgili biriminin il ve ilçe kuruluşlarında görevli ve yetkili kılınmış personeline bu Kanunun 14, 16, 17, 18 ve 65 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında da suç tutanağı düzenlemek görev ve yetkisi verilmiştir.

Madde 28. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, karayolu yapısını ve trafik işaretlerini bozanlar, değiştirenler ve ortadan kaldıranlarla, trafiği güçleştirecek, tehlikeye sokacak veya engel yaratacak şekilde karayolu yapısı üzerine bir şey koyan, döken veya bırakanlara mahkemece hafif para cezası veya hafif hapis cezası hükmedilmesi esasından vazgeçilerek, idarece para cezası verilmesi ilkesi benimsenmiştir.

Madde 29. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 16 ncı maddesinin dördüncü fıkrası değiştirilerek, trafik işaretlerinin anlamlarını değiştirecek, görülmesini engelleyecek, trafiği tehlikeye düşürecek şekilde, levha, ışık, işaret, ağaç, direk, parmaklık, yangın musluğu gibi şeyler koyanlara mahkemece hafif para cezası ve hafif hapis cezası hükmedilmesi yerine idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 30. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrası değiştirilerek karayolları kenarında yapılacak izine bağlı tesisleri izinsiz yapanlara mahkeme tarafından hafif para cezası ve hafif hapis cezası hükmedilmesinden vazgeçilerek, idarece para cezası verilmesi esası kabul edilmiştir.

Madde 31. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 18 inci maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiştir. Yapılan bu değişikliğe göre, belediye hudutlarında karayolu kenarında yapılacak izne bağlı tesisleri izinsiz yapanlara mahkeme tarafından hafif para cezası ve hafif hapis cezası hükmedilmesi esasına yerine, idarece para cezası verilmesi ilkesi benimsenmiştir.

Madde 32. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilerek, trafik belgesi ve tescil plâkası almayanlara mahkeme tarafından hafif para cezası ve hafif hapis cezası hükmedilmesi yerine, idare tarafından para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 33. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 25 inci maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiştir. Buna göre, geçici trafik belgesi ve geçici tescil plâkasını amaç dışı veya başka taşıtta kullananlara mahkeme tarafından hafif para cezası ve hafif hapis cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 34. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 26 ncı maddesinin dört ve beşinci fıkraları birleştirilerek değiştirilmiştir. Yapılan bu değişikliğe göre, araçlarında bulundurulması zorunlu şekil, sembol, yazı ve ayırım işaretlerini bulundurmayanlar ile bu işaretlerden başka şekil, sembol, yazı, ilan, flama, bayrak gibi işaret bulunduranlara mahkeme tarafından hafif para cezası ve trafik belgesinin on gün geri alınma cezası ile idarece para cezası verilmesinden vazgeçilerek, eylemlerin fazla farklı olmaması nedeniyle, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir. Sürücünün araç sahibi olmaması halinde ayrıca tescil plâkasına da aynı miktarda ceza tutanağı düzenlenmesi madde kapsamına alınmıştır.

Madde 35. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 28 inci maddesinin dördüncü fıkrası değiştirilerek Devlet malı araçların ayırım işaretleri ve tescil plakasının boyama şekillerine riayet etmeyenlere veya kendi araçlarını bu şekillere koyanlara mahkeme tarafından hafif para cezası ve hafif hapis cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası kabul edilmiştir.

Madde 36. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 31 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları birleştirilerek, araçlarında bulundurulması gereken zorunlu gereçleri bulundurmayanlara mahkeme tarafından hafif para cezası ve hafif hapis cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 37. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiştir. Yapılan bu değişikliğe göre, sürücü belgesi olmadan araç sürenlere ve sürülmesine izin verenlere mahkeme tarafından hafif para cezası ve hafif hapis cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi ilkesi benimsenmiştir.

Madde 38. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 39 uncu maddesinin (c) bendi ile son fıkrası değiştirilmiştir.

(c) bendinde yapılan değişiklikle, (K) sınıfı sürücü belgeleri dışında kalan sürücü belgelerinin geçerlilik süresi ile vize edilmesi esası kaldırılmış ve sürücü belgelerinin gerekli görüldüğünde İçişleri Bakanlığınca değiştirilmesi benimsenmiştir.

Son fıkrada yapılan değişiklikle, yetersiz sürücü belgesi ile araç kullananlar ile römork kullanma belgesi olmadan römork kullananlara mahkeme tarafından hafif para cezası, hafif hapis cezası ve sürücü belgesinin geri alınması cezaları yerine, idarece para cezası verilmesi esası kabul edilmiştir.

Madde 39. — Tasarının bu maddesi ile, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 42 nci maddesinin (c) bendi değiştirilmiştir. Mer'î Kanuna göre, sürücü adaylarının genel sağlık muayeneleri trafik kuruluşlarında mahallin mülkî âmirince görevlendirilmiş bulunan tek tabip tarafından yapılmaktadır.

Sürücü belgesi almak için müracaat edenlerin çok olması, sağlık muayenesi sırasında uzun kuyruklar oluşmasına, vatandaşların uzun süre beklemesine ve dolayısıyla mağduriyetlerine sebep olmaktadır.

Sürücü belgesi alacakların sözkonusu mağduriyetlerini gidermek için, trafik kuruluşlarında görevli tabiplerin yanı sıra, kamu, kurum ve kuruluşlarında görevli tabiplerde de sağlık muayenesi yapma yetkisi verilmiştir.

Madde 40. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin dördüncü fıkrası değiştirilmiştir. Buna göre, Yönetmelikte belirtilen miktarın üzerinde alkol almak suretiyle araç kullananlara mahkemece hafif para, hafif hapis ve sürücü belgesinin geçici geri alınması cezaları hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 41. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 49 uncu maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilerek, maddenin birinci fıkrasına aykırı davranan sürücüler ile işletenlere mahkeme tarafından hafif para ve hafif hapis cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi ilkesi benimsenmiştir.

Madde 42. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Kanunun 51 inci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilerek hız sınırının aşılması oranlarına göre sürücülere, idare tarafından verilen para cezası ile mahkeme tarafından hükmedilen hafif para, hafif hapis ve sürücü belgesinin geçici geri alınması cezaları yerine, hız sınırının aşılması oranları kaldırılmış ve hız sınırının aşılması yeterli görülerek idarece para cezası verilmesi ilkesi kabul edilmiştir.

Madde 43. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 59 uncu maddesinin ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları birleştirilmek suretiyle ikinci fıkra olarak düzenlenerek, zorunlu hallerde gerekli önlemleri almadan duraklayan veya park eden sürücüler ile zorunlu haller dışında duraklayan veya park eden sürücülere idare tarafından para cezası veya mahkemece hafif para cezası ve hafif hapis cezası hükmedilmesi ilkesinden vazgeçilmiş, suçların hepsine idare tarafından para cezası verilmesi esası benimsenmiştir.

Madde 44. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 65 inci maddesinin üçüncü ve beşinci fıkraları değiştirilmiştir. Buna göre, araçların yüklenme şartlarına uymayanlara, suçun niteliğine göre, idarece para cezası verilmesi ve mahkeme tarafından hafif para cezası hükmedilmesi esasından vazgeçilerek cezanın idare tarafından verilmesi kabul edilmiştir. Ayrıca maddede 3321 sayılı Kanunla yapılan değişiklik sırasında idarece verilmesi gereken para cezasına alt ve üst sınırının konulması, tatbikatta karışıklığa sebebiyet verdiği için alt ve üst sınır kaldırılarak fıkra yeniden düzenlenmiştir.

Madde 45. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 70 inci maddesinin dördüncü fıkrası değiştirilerek, izinsiz yarış ve koşu yapanlara mahkeme tarafından hükmedilmekte olan hafif para cezası yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 46. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Kanunun 81 inci maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiştir. Buna göre, anlaşma hali dışında kaza mahallini, zabıtanın iznini almadan terk eden veya can ve mal güvenliğini tehlikeye düşürmemek kaydıyla sorumluluğun saptanmasını etkileyecek kanıt ve izlerin kaza yerindeki durumunu değiştirenlere mahkeme tarafından hafif para cezası, hafif hapis cezası ve sürücü belgesinin geçici geri alınması cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 47. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 82 nci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilerek, kazaya karışanlar ile kaza mahallinden geçenlerden ilk yardım görevini yapmayanlar ve akaryakıt istasyonlarında standartlara uygun ilk yardım malzemesi bulundurmayanlar ile ölüm ve yaralanmaya karıştığı belli olan araçları zabıtaya haber vermeyen tamirhane sorumlularına, idarece para cezası veya mahkeme tarafından hafif para cezası veya hafif hapis cezası hükmedilmesi yerine tüm faillere idarî para cezası verilmesi esası benimsenmiştir.

Madde 48. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 114 üncü maddesinin üç, dört, beş ve altıncı fıkraları değiştirilmiş ve yedi ve sekizinci fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır. Yapılan bu değişiklikle trafik para cezası tutanaklarının takip

ve tahsilindeki güçlükler göz önüne alınarak cezaların sürücüler üzerindeki kurallara uyma ve uymayı alışkanlık haline getirme etkinliğini artırmak, Devletin uğradığı ekonomik kaybı önlemek ve hizmetin süratli bir şekilde yürütülmesini sağlamak amacıyla, tutanak tanzim etme yetkisi olan görevlilere, ayrıca peşin para tahsil etme yetkisi verilmiştir. Para cezaları derhal tahsil edilmediği takdirde ceza tutanağı tanzim edilmesi de öngörülmektedir.

Madde 49. — Tasarının bu maddesi ile Karayolları Trafik Kanununun 115 inci maddesi değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, para cezaları derhal tahsil edilmediği takdirde uygulanacak ödeme süresi ve ceza artış oranları düzenlenmiştir. Böylece ceza tahsilatına kolaylık ve sürat kazandırılması amaçlanmıştır.

Madde 50. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 118 inci maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları değiştirilmiştir. Yapılan bu değişikliğe göre, sürücü belgesinin ceza puanları nedeniyle geri alınması mahkemeden alınarak yönetmelikte belirtilecek esaslara göre idareye bırakılmaktadır. Ayrıca sürücü belgesinin geri alınmasından sonra geri alma süresi içinde araç kullananlara mahkeme tarafından hafif para cezası, hafif hapis cezası ve sürücü belgesinin geçici geri alınma cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir.

Madde 51. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 123 üncü maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, fıkralardaki hafif para cezalarının miktarı günün şartları dikkate alınarak artırılmıştı.

Madde 52. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 129 uncu maddesine (b) bendinin dört numaralı alt bendinden sonra bir alt bent eklenmiş ve 5 numaralı alt bendin numarası altı olarak değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklikle, söz konusu Kanunun 114 üncü maddesi gereğince tahsil edilen trafik para cezalarının % 10'u Trafik Hizmetleri Geliştirme Fonunun gelirleri arasına alınmıştır.

Madde 53. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun yürürlükten kaldırılan madde ve fıkraları sayılmıştır.

Madde 54. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 98, 99, 101, 104 ve 108 inci maddelerindeki hafif para cezalarının miktarı cezanın etkinliği dikkate alınarak artırılmıştır.

Madde 55. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 13, 23, 30, 32, 37, 44, 46, 47, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 60, 61, 62, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 81, 91 ve 94 üncü maddelerindeki para cezalarının miktarı günün şartları ve cezaların etkinliği dikkate alınarak artırılmıştır.

Madde 56. — Tasarının bu maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa bir geçici madde eklenerek şoför ehliyetnameleri ve sürücü belgelerinin değiştirilip yenilenmesi ve Bilgi İşlem Merkezince sürücü sicillerinin kayda alınıp ceza puanı değerlendirilmesi başlanıncaya kadar geçecek süre içerisinde ceza puanı uygulamasının ne şekilde yerine getirileceği hususu düzenlenmiştir.

Madde 57. — Tasarının bu maddesi ile 2926 sayılı (Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanununun 61 inci maddesi değiştirilerek, bu Kanuna muhalefet edenlere mahkeme tarafından ağır para cezası hükmedilmesi yerine, idarece para cezası verilmesi esası getirilmiştir. Bu cezalara karşı yetkili sulh ceza mahkemesine itiraz imkânı tanınmıştır. Sulh ceza mahkemeleri kararlarının kesin olacağı belirtilmiştir. Para cezasının miktarı artırılmıştır. Para cezalarının 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun Hükümlerine göre tahsil edileceği açıklanmıştır.

Geçici Madde — 6831, 1475, 2918 ve 2926 sayılı Kanunların bu tasarı ile değiştirilen hükümlerine bu Kanunun yürürlüğe girmeden önce muhalefet edenler hakkındaki halen devam etmekte olan davaların ne şekilde karara bağlanacağı ve kesinleşip henüz infaz edilmeyen hükümlerin nasıl infaz edileceği hususlarına geçici madde ile açıklık getirilmiştir.

Madde 58. — Yürürlük maddesidir.

Madde 59. — Yürütme maddesidir.

Adalet Komisyonunun Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Adalet Komisyonu

Esas No. : 1/412

20 . 10 . 1988

Karar No. : 24

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Komisyonumuzca Alt Komisyona havale edilmiş olan, Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına ve Bu Kanunlardaki Bazı Cezaların İdari Nitelikte Cezaya Dönüştürülmesine Dair Kanun Tasarısı Alt Komisyon raporu göz önünde tutularak Adalet, Tarım Orman ve Köyleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik ve İçişleri Bakanlıkları Temsilcilerinin de katılmalarıyla incelenip görüşülmüş ve Tasarı üzerinde yapılan değişiklik ve ilaveler sırası ile aşağıda açıklanmıştır.

1. Tasarı başlığı kanun tekniğine uygun olarak mahiyetini açıkça belirtecek şekilde yazılmış, böylece kanun yürürlüğe girdiğinde uygulayıcılara kanun değişikliğinin bilinmesi ve bulunmasında kolaylık sağlanmıştır.

2. Tasarının 6831 Sayılı Orman Kanununun 92 nci maddesini değiştiren çerçeve ve 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesindeki «Kanunun» kelimesinin başına açıklık getirmek üzere «Bu» kelimesi eklenmiştir.

3. Tasarının 6831 Sayılı Orman Kanununun 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrasını değiştiren çerçeve 9 uncu maddesindeki «yirmibin» liralık para cezası az bulunarak «yüzbin» liraya çıkarılmış, «yüzbin» liralık para cezası ise fazla bulunarak «el-libin» liraya indirilmiştir.

4. Tasarının 6831 Sayılı Orman Kanununun 103 üncü maddesini değiştiren çerçeve 12 nci maddesinin ikinci cümlesinde yazılı para cezası fiilen orman yetiştirme alanlarında işlenmesi ile orman yetiştirme alanları dışında işlenmesi hali ikiye ayrılarak düzenlenmiştir.

5. Tasarının 6831 Sayılı Orman Kanununun 110 uncu maddesini değiştiren çerçeve 14 üncü maddesindeki «onbin» liralık para cezası az bulunarak «ellibin» liraya çıkarılmıştır.

6. Tasarının çerçeve 15 inci maddesi ile 6831 Sayılı Orman Kanununun 111 inci maddesinden sonra eklenen (111 a) maddesindeki «usulüne» kelimesi metne açıklık getirmek üzere «Tebliğat Kanunu Hükümlerine» şeklinde değiştirilmiştir.

7. Tasarının 1475 Sayılı İş Kanununun 99 uncu maddesini değiştiren çerçeve 18 inci maddesinin (A) bendindeki «kasten» kelimesinden sonra (;) ilave edilmiş ve böylece «kasten» kelimesinin iki hali de kapsamı temin edilmiştir.

8. Tasarının 1475 Sayılı İş Kanununun 106 ncı maddesini değiştiren çerçeve 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi kanun tekniğine daha uygun olması bakımından üçüncü fıkra şeklinde yazılmıştır.

9. Tasarının 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanununun 59 uncu maddesinin ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarını birleştirerek değiştiren çerçeve 43 üncü maddesindeki «almadan» kelimesinden sonra (;) konularak kelimenin fıkrada sayılan diğer halleri de kapsamı sağlanmıştır.

10. Tasarının 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanununun 81 inci maddesinin üçüncü fıkrasını değiştiren çerçeve 46 ncı maddesindeki «iznini almadan» kelimelerinden sonra metne açıklık kazandırmak için «zaruret dışında» ibaresi eklenmiştir.

11. Tasarının 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanununun 129 uncu maddesini değiştiren çerçeve 52 nci maddesine beşinci bendden sonra bir altıncı bend ilave edilmiş, böylece Karayolları Trafik Yönetmeliği Hükümlerine göre özel ve tüzelkişilere belirli bir ücret mukabilinde verilecek plaklardan elde edilecek gelirlerin, 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanununun 129 uncu maddesi hükümleri gereğince kurulmuş Trafik Geliştirme Fonu'na aktarılması suretiyle Trafik Mühendisliği (Altyapı) eğitim ve denetim hizmetlerinin daha iyi hale getirilmesi amaçlanmış, çerçeve madde de yapılan ilaveye uygun olacak şekilde yeniden düzenlenmiştir.

12. Tasarının 55 inci maddesinde sayılan madde numaralarına 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanununun 34 üncü maddesi de ilave edilmiş, böylece Tasarıda yer almayan 34 üncü madde hükümleri gereğince özel muayene yaptırılması zorunlu olduğu halde yaptırmamış araçları kullanan sürücülere verilecek olan binbeşyüz Liralık para cezasının da Kanunun diğer maddelerinde yer alan, aynı miktardaki para cezaları ile birlikte «onbin» liraya çıkarılması sağlanmıştır.

Ayrıca Tasarının bu maddesinde yer alan «onbin» liralık para cezası bilhassa kazalara sebebiyet veren hatalı sollama, kırmızı ışık ihlali, geçiş önceliği hakkına uymama gibi kusurlu hareketlere daha fazla para cezası verilmesini temin etmek amacıyla dört bölüm halinde yeniden düzenlenmiştir.

13. Tasarının Geçici Maddesinin ikinci fıkrasındaki «hükümlü olanlar» ibaresinden sonra ifade düzgünlüğü sağlamak amacıyla «ise» kelimesi ilave edilmiştir.

14. Tasarının diğer maddeleri aynen benimsenmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygı ile arz olunur.

Başkan
Alpaslan Pehlivanlı
Ankara

Sözcü
A. Reyhan Sakallıoğlu
Sakarya

Üye
Ledin Barlas
Adana

Üye
Kâmil Ateşoğulları
Ankara
(Orman Yasasının 15 inci Maddesine
Muhalifim.)

Üye
Mustafa Cumhur Ersümer
Çanakkale

Üye
Aytekin Kotil
İstanbul
(Orman Kanununun 15 inci
Maddesine Muhalifim.)

Üye
Mehmet Onur
Kahramanmaraş

Üye
Eyüp Cenap Gülpınar
Şanlıurfa

Üye
Muhittin Karaman
Gümüşhane

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Başkanvekili
İhsan Nuri Topkaya
Ordu

Kâtip
Gökhan Maraş
Kırşehir

Üye
Abdullah Ulutürk
Afyon

(Orman Yasası, Trafik Yasası ve İş
Kanununda Değişiklik yapan bazı maddelere
muhalifim.)

Üye
Hasan Namal
Antalya
(İmzada Bulunamadı)

Üye
Naim Geylani
Hakkâri

Üye
Ahmet Ersin
İzmir
(15 inci Maddeye Muhalifim.)

Üye
Murat Başesgioğlu
Kastamonu

Üye
Güneş Gürseler
Tekirdağ
(15 inci maddeye muhalifim)

(S. Sayısı : 110)

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına ve Bu Kanunlardaki Bazı Cezaların İdari Nitelikte Cezaya Dönüştürülmesine Dair Kanun Tasarısı.

MADDE 1. — 6831 sayılı Orman Kanununun 14 üncü maddesinin (C) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye (D) ve (E) bentleri eklenmiştir.

«C) Palamut, ıhlamur çiçeği, her çeşit orman örtüsü, mazı kozalağı tıbbî ve sınaî nebatları veya orman tohumlarını toplayıp götürmek;

D) Ormanlardaki göl, gölet, baraj ve derelerde dinamit atmak veya zehir bırakmak suretiyle avlanmak;

E) Ticaret amacıyla olmaksızın kendi ihtiyacı için toprak, kum ve çakıl çıkarmak;

Yasaktır.»

MADDE 2. — 6831 sayılı Orman Kanununun 91 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«14 üncü maddenin (C) bendinde yazılı fiilleri işleyenlere onbin lira, (D) bendinde yazılı fiilleri işleyenlere yüzbin lira para cezası verilir.»

MADDE 3. — 6831 sayılı Orman Kanununun 92 nci maddesinin bir ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince ormanlardan izin almadan açılan maden ocakları idarece kapatılır. Çıkarılan madenler ve her türlü tessiller ile alet, edevat ve nakil vasıtalarına el konulur. El konulan malların mahkemece müsaderesine karar verilir. El konulan ve müsaderesine karar verilen mallar hakkında Kanunun 84 üncü maddesi uygulanır.»

«Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince izinsiz maden ocağı açanlara beşyüzbin lira para cezası verilir.»

MADDE 4. — 6831 sayılı Orman Kanununun 94 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 94. — Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen ve yapılması izne bağlı fabrika, hızar ve şeritlerle, kireç, kömür, terebentin, katran, sakız, taş, kum, toprak ve buna benzer ocaklar ile balık üretme tesislerini izinsiz kuranlara yüzbin lira para cezası verilir. Bunların işletilmesi men edilir. Bu tesisler Devlet ormanları içinde kurulmuş ise el konulur. El konulan malların mahkemece müsaderesine karar verilir. El konulan ve müsaderesine karar verilen mallar hakkında bu Kanunun 84 üncü maddesi hükmü uygulanır.

Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (E) bendinde yazılı fiilleri işleyenlere onbin lira para cezası verilir.

ADALET KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

6831 Sayılı Orman Kanununda, 1475 Sayılı İş Kanununda, 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanununda ve 2926 Sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanununda Değişiklikler Yapılmasına ve Bu Kanunlardaki Bazı Cezaların İdari Cezaya Dönüştürülmesine Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 92 nci maddesinin bir ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince ormanlardan izin almadan açılan maden ocakları idarece kapatılır. Çıkarılan madenler ve her türlü tesisler ile alet, edevat ve nakil vasıtalarına el konulur. El konulan malların mahkemece müsaderesine karar verilir. El konulan ve müsaderesine karar verilen mallar hakkında Bu Kanunun 84 üncü maddesi uygulanır.»

«Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince izinsiz maden ocağı açanlara beşyüzbin lira para cezası verilir.»

MADDE 4. — Tasarının 4 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 5. — 6831 sayılı Orman Kanununun 95 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

«Bu Kanunun 19 uncu maddesi hükümlerine aykırı olarak ormanlara izinsiz hayvan sokanlarla, ormana başı boş hayvan girmesine sebep olanlara beher kıl keçi ve deve için beşyüz lira, diğer büyükbaş hayvanların beheri için ikiyüz lira, küçükbaş hayvanların beheri için yüz lira para cezası verilir.»

MADDE 6. — 6831 sayılı Orman Kanununun 96 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 96. — Bu Kanunun 20 nci ve 21 inci maddelerinde yazılı hükümlere aykırı hareket edenlere onbin lira para cezası verilir.»

MADDE 7. — 6831 sayılı Orman Kanununun 97 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Devlet çekici ile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı orman idaresince tesbit edilen şekilde dip kütükte bırakmayanlarla damgalı ağaçları tespit edilen hadde nazaran daha yüksekte kesenlere kesilen her ağaç için beşbin lira para cezası verilir.»

MADDE 8. — 6831 sayılı Orman Kanununun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 99. — 37 nci madde gereğince verilen izinlerde gösterilecek tedbir ve şartlara riayet etmeyenlere beşbin lira para cezası verilir.»

MADDE 9. — 6831 sayılı Orman Kanununun 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapanlara yirmibin lira para cezası verilir. Ormandan kesilen ağaçlardan damgaya tabi orman emvalini damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürenlere yüzbin lira para cezası verilir.»

MADDE 10. — 6831 sayılı Orman Kanununun 101 inci maddesinin bir ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren iki yıl içinde 50 inci maddede yazılı işaretlerle ormanların hudutlarını belli etmeyen hususi orman sahiplerine beşyüzbin lira para cezası verilir.»

«Orman sahipleri bu cezanın kesinleşmesinden sonra bir yıl içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezler ise bunlara birmilyon lira para cezası verilir.»

MADDE 11. — 6831 sayılı Orman Kanununun 102 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«51 inci madde gereğince tanzim, kabul ve tasdik olunan orman amenajman planlarında ormanın imarı, geliştirilmesi, ağaçlandırma yapılması, hastalık ve haşerelerle mücadele edilmesi gibi yapılmasına lüzum gösterilen işleri plan dairesinde ve verilen müddet içinde yapmayan ve gerekli tedbirleri almayan orman sahiplerine beşyüzbin lira para cezası verilir.»

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 5. — Tasarının 5 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Tasarının 6 ncı maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Tasarının 7 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Tasarının 8 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapanlara yüzbin lira para cezası verilir. Ormandan kesilen ağaçlardan damgaya tabi orman emvalini damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürenlere ellibin lira para cezası verilir.»

MADDE 10. — Tasarının 10 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Tasarının 11 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 12. — 6831 sayılı Orman Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 103. — 67 nci madde hükümlerine aykırı hareket edenlere yüzbin lira para cezası verilir. Devlet veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirme veya orman boşluğu ile göçük, devrik ve heyelan gibi hallerle meydana gelen açıklıkları doldurmak veya satış maksadıyla işlenen sahalarda geçici olmak kaydıyla yapılan tohumlama alanlarıyla fideliklere herhangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretiyle zarara sebebiyet verenlere üçyüzbin lira para cezası verilir.»

MADDE 13. — 6831 sayılı Orman Kanununun 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 107. — 74 üncü maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyenlere mahallin en büyük mülki âmiri tarafından yirmibin lira para cezası verilir.»

MADDE 14. — 6831 sayılı Orman Kanununun 110 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 110. — 76 nci maddedeki yasak fiilleri işleyenlerle orman içine sönmüş sigara atanılara onbin lira para cezası verilir.»

MADDE 15. — 6831 sayılı Orman Kanununa 111 inci maddeden sonra (111 a) maddesi olarak aşağıdaki madde eklenmiştir.

«MADDE 111 a. — Bu Kanunda mercii belirtilmemiş idari para cezaları, orman işletme şefleri tarafından verilir. Bu Kanuna göre verilen idari para cezalarına dair kararlar ilgililere usulüne göre tebliğ edilir. Bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç 7 gün içinde yetkili sulh ceza mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz üzerine verilen kararlar kesindir. İtiraz, zaruret görülmeyen hallerde evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre orman idaresince tahsil olunur.»

MADDE 16. — 1475 sayılı İş Kanununun 97 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 97. — Bu Kanunun 3 üncü maddesi hükmüne aykırı davrananlardan; beş işçiye kadar (beş işçi dahil) işçi çalıştıranlara yüzbin lira, daha fazla işçi çalıştıranlara üçyüzbin lira para cezası verilir.

Bu para cezasının kesinleşmesinden sonra suçun tekrar işlenmesi halinde yukarıda yazılı para cezaları yarısı oranında artırılarak uygulanır.»

MADDE 17. — 1475 sayılı İş Kanununun 98 inci maddesinin (A) bendinin (6) numaralı alt bendinden sonra gelen son paragrafı ile (B) ve (C) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 12. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 103. — 67 nci madde hükümlerine aykırı hareket edenlere yüzbin lira para cezası verilir. Devlet veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirme veya orman boşluğu ile göçük, devrik ve heyelan gibi hallerle meydana gelen açıklıkları doldurmak veya satış maksadıyla işlenen sahalarda geçici olmak kaydıyla yapılan tohumlama alanlarıyla fideliklere herhangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretiyle orman yetiştirme alanlarında zarara sebebiyet verenlere üçyüzbin, diğer alanlarda zarara sebebiyet verenlere yüzbin lira para cezası verilir.»

MADDE 13. — Tasarının 13 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 110 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 110. — 76 ncı maddedeki yasak fiilleri işleyenlerle orman içine sönmemiş sigara atanlara ellibin lira para cezası verilir.»

MADDE 15. — 6831 Sayılı Orman Kanununa 111 inci maddeden sonra (111 a) maddesi olarak aşağıdaki madde eklenmiştir.

«MADDE 111 a) — Bu Kanunda mercii belirtilmemiş idarî para cezaları, orman işletme şefleri tarafından verilir. Bu Kanuna göre verilen idarî para cezalarına dair kararlar ilgililere Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. Bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç 7 gün içinde yetkili sulh ceza mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz üzerine verilen kararlar kesindir. İtiraz, zaruret görülmeyen hallerde evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. Bu Kanuna göre verilen idarî para cezaları 6183 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre orman idaresince tahsil olunur.»

MADDE 16. — Tasarının 16 ncı maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 17. — Tasarının 17 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

«Beş işçiye kadar (beş işçi dahil) işçi çalıştıran işveren veya vekiline yüzbin lira, daha fazla işçi çalıştıranlara üçyüzbin lira para cezası, tekrarı halinde belirtilen bu cezalar iki kat olarak verilir.

B) 24 üncü maddesindeki hükümlere aykırı olarak işçi çıkaran veya işyerine yeni işçi alan işveren veya vekiline işten çıkardığı veya işe aldığı her işçi için beşyüzbin lira para cezası verilir.

C) 25 inci maddesindeki hükümlere aykırı hareketle sakat veya eski hükümlü çalıştırmayan işveren veya vekiline çalıştırmadığı her sakat ve eski hükümlü ve çalıştırmadığı her ay için beşyüzbin lira para cezası verilir.»

MADDE 18. — 1475 sayılı İş Kanununun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 99. — A) İşçinin bu Kanundan veya toplu iş sözleşmesinden veya hizmet akdinden doğan ve 26 ncı maddede belirtilen ücretini süresi içinde kasten ödemeyen veya noksan ödeyen işveren veya işveren vekiline bu durumda bulunan her işçi için üçyüzbin lira para cezası verilir.

B) 1. 30 uncu maddede yazılı ücrete ilişkin hesap pusulalarını işçiye vermeyen, 31 inci maddede gösterilen tutardan fazla olarak işçi ücretlerinden zarar karşılığı kesinti yapan veya zarar yapmaksızın işten çıkan işçiye tazminatını iade etmeyen veya mahsup yaptığı halde istek üzerine hesap ve belgeleri göstermeyen, 32 nci maddede belirtilen sebepler dışında işçiye ücret kesintisi cezası kesen yahut bu paraları aynı bentte gösterilen sürede bu hesaba yatırmayan işveren veya işveren vekiline ikiyüzbin lira para cezası verilir.

2. 33 üncü maddede belirtilen komisyonun tespit ettiği asgarî ücretleri işçiye ödemeyen veya noksan ödeyen, 34 üncü maddede sözü edilen sebepler dolayısıyla çalışmayan işçiye yarım ücret ödemeyen, 35 inci maddede yazılı şartlar dışında fazla çalışma yaptıran veya aynı maddede gösterilen fazla çalışma ücretini ödemeyen veya noksan veya 36 ve 37 nci maddelerdeki hükümlere aykırı ödeyen 38, 41, 42, 43, 47 ve 54 üncü maddelerdeki şartlar ve usullere uymayarak bu maddelerde gösterilen ücretleri ödemeyen veya noksan ödeyen işveren veya vekiline beşyüzbin lira para cezası verilir.

3. 48 inci maddede gösterilen yüzdelerin hesabına ait usullere uymayan, 52 nci maddenin son fıkrasında belirtilen ücretsiz ilave izni vermeyen veya ücretli izin kullanan işçiye peşin olarak bu izne ait ücretini ödemeyen veya 56 ncı maddedeki hak edilmiş izni kullanmadan hizmet akdinin feshi halinde bu izne ait ücreti ödemeyen, 57 nci maddede belirtilen yönetmelik hükümlerine aykırı hareket eden veya 60 ıncı maddede sözü edilen sebepler dolayısıyla işçi ücretinden indirme yapan işveren veya işveren vekiline bir milyon lira para cezası verilir.»

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 18. — 1475 sayılı İş Kanununun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 99. — A) İşçinin bu Kanundan veya toplu sözleşmesinden veya hizmet akdinden doğan ve 26 ncı maddede belirtilen ücretini süresi içinde kasten; ödemeyen veya noksan ödeyen işveren veya işveren vekiline bu durumda bulunan her işçi için üçyüzbin lira para cezası verilir.

B) 1. 30 uncu maddede yazılı ücrete ilişkin hesap pusulalarını işçiye vermemen, 31 inci maddede gösterilen tutardan fazla olarak işçi ücretlerinden zarar karşılığı kesinti yapan veya zarar yapmaksızın işten çıkan işçiye tazminatını tade etmeyen veya mahsup yaptığı halde istek üzerine hesap ve belgeleri göstermemen, 32 ncı maddede belirtilen sebepler dışında işçiye ücret kesintisi cezası kesen yahut bu paraları aynı bentte gösterilen sürede bu hesaba yatırmayan işveren veya işveren vekiline ikiyüzbin lira para cezası verilir.

2. 33 üncü maddede belirtilen komisyonun tespit ettiği asgari ücretleri işçiye ödemeyen veya noksan ödeyen, 34 üncü maddede sözü edilen sebepler dolayısıyla çalışmayan işçiye yarım ücret ödemeyen, 35 inci maddede yazılı şartlar dışında fazla çalışma yaptıran veya aynı maddede gösterilen fazla çalışma ücretini ödemeyen veya noksan veya 36 ve 37 ncı maddelerdeki hükümlere aykırı ödeyen 38, 41, 42, 43, 47 ve 54 üncü maddelerdeki şartlar ve usullere uymayarak bu maddelerde gösterilen ücretleri ödemeyen veya noksan ödeyen işveren veya vekiline beşyüzbin lira para cezası verilir.

3. 48 inci maddede gösterilen yüzdelerin hesabına ait usullere uymayan, 52 nci maddenin son fıkrasında belirtilen ücretsiz ilave izni vermeyen veya ücretli izin kullanan işçiye peşin olarak bu izne ait ücretini ödemeyen veya 56 ncı maddedeki hak edilmiş izni kullanmadan hizmet akdinin feshi halinde bu izne ait ücreti ödemeyen, 57 ncı maddede belirtilen yönetmelik hükümlerine aykırı hareket eden veya 60 ıncı maddede sözü edilen sebepler dolayısıyla işçi ücretinden indirme yapan işveren veya işveren vekiline bir milyon lira para cezası verilir.»

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 19. — 1475 sayılı İş Kanununun 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 100. — Bu Kanunun 61 inci maddesinde ve bu maddede belirtilen tüzükte tespit olunan iş müddetlerine aykırı olarak işçilerini çalıştıran veya 64 üncü maddedeki ara dinlenmelerini bu maddeye göre uygulamayan veya işçileri 65 inci maddeye aykırı olarak geceleri 7,5 saatten fazla çalıştıran, gece ve gündüz postalarını değiştirmeyen, 67 nci madde hükmüne aykırı hareket eden, 68 inci madde hükümlerine aykırı olarak bu maddede belirtilen yerlerde 18 yaşını doldurmamış erkek çocukları ve her yaştaki kadınları çalıştıran, 69 uncu maddede anılan tüzük hükümlerine aykırı olarak hareket eden ve aynı maddenin birinci fıkrasındaki yazılı yasağa uymayan, 70 inci maddedeki hükme aykırı olarak doğumdan evvel ve sonraki müddetlerde gebe veya doğum yapmış kadınları çalıştıran veya ücretsiz izin vermeyen, 72 nci maddedeki belirtilen tüzük hükümlerine uymayan işveren veya işveren vekiline bir milyon beşyüzbin lira para cezası verilir.»

MADDE 20. — 1475 sayılı İş Kanununun 101 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 101. — Bu Kanunun 73 üncü maddesi hükmüne aykırı hareket eden, 74 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtilen kurma veya işletme belgesi almadan bir işyerini açan, 74 üncü maddenin birinci fıkrasında belirtilen tüzüklerdeki hükümlere uymayan işveren veya işveren vekiline alınmayan her işçi sağlığı veya iş güvenliği tedbiri için bir milyon lira para cezası verilir. Alınmayan tedbirler oranında takip eden her ay için aynı miktar ceza uygulanır.»

MADDE 21. — 1475 sayılı İş Kanununun 102 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 102. — Bu Kanunun 75 inci maddesine göre durdurulan işi izin almadan devam ettiren veya kapatılan işyerini izinsiz açan işveren veya vekiline bir milyon beşyüzbin lira para cezası verilir.»

MADDE 22. — 1475 sayılı İş Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 103. — 76 nci maddede öngörülen tüzükteki «İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulu» nu işyerinde kurmaktan kaçınan veya kurup da çalışmasına engel olan işveren veya işveren vekiline bir milyon lira para cezası verilir. Bu cezanın kesinleşmesinden sonra maddede belirtilen suçun tekrar işlenmesi halinde belirtilen ceza yarısı oranında artırılarak uygulanır.»

MADDE 23. — 1475 sayılı İş Kanununun 104 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 104. — Bu Kanunun 77 nci maddesi hükümlerine aykırı davrananlara yüzbin lira, ağır ve tehlikeli işlerde 16 yaşından küçükleri çalıştıran veya 78 inci maddede belirtilen tüzükte gösterilen yaş kayıtlarına aykırı işçi çalıştıran işveren veya iş-

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 19. — Tasarının 19 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 20. — Tasarının 20 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 21. — Tasarının 21 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 22. — Tasarının 22 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 23. — Tasarının 23 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

veren vekiline bir milyon beşyüzbin lira, 79 uncu madde hükmü gereğince işçilere doktor raporu almayan veya istek halinde ilgili memura göstermeyen veya 80 inci madde gereğince alınması gereken raporu almayan veya bu raporları istek halinde yetkili memurlara göstermeyen işveren veya vekiline beşyüzbin lira, 81 inci maddede öngörülen tüzükte gösterilen şartlara ve usullere uymayan ve 82 nci maddede anılan tüzük hükümlerini yerine getirmeyen işveren veya işveren vekiline bir milyon beşyüzbin lira para cezası verilir. Bu cezanın kesinleşmesinden sonra yukarıda sayılan suçların tekrar işlenmesi halinde belirtilen cezalar yarısı oranında artırılarak uygulanır.»

MADDE 24. — 1475 sayılı İş Kanununun 106 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 106. — Bu Kanunun 89 uncu maddesinin ikinci fıkrasında sayılan yükümlülükleri yerine getirmeyen ve aynı maddenin birinci fıkrasındaki yetkili makam ve iş müfettişlerine karşı gereken kolaylığı göstermeyen işveren veya işveren vekillerine, 93 üncü maddede öngörülen tüzük hükümlerine ve aynı maddenin ikinci fıkrasındaki bildiri şartına uymayan işveren veya işveren vekillerine 94 üncü maddenin birinci fıkrasındaki yasaklara uymayan işveren veya işveren vekilleriyle 94 üncü maddenin ikinci fıkrasındaki yasaklara uymayan işçilere ikiyüzbin lira para cezası verilir.

Yukarıda sözü geçen yetkili makam ve iş müfettişlerinin bu Kanundan veya diğer kanunlardan doğan her çeşit teftiş, denetleme yetki ve görevleri gereğince, görevlerinin yerine getirilmesi sırasında istedikleri bilgileri vermeyen veya görevlerini yapma veya sonuçlandırmaya engel olan kimselere eylem başka bir suç oluşturursa dahi ayrıca bir milyon lira para cezası verilir. Bu cezanın kesinleşmesinden sonra yukarıdaki fıkralarda yazılı olan suçların tekrar işlenmesi halinde belirtilen cezalar yarısı oranında artırılarak uygulanır.

MADDE 25. — 1475 sayılı İş Kanununun 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 107. — Bu bölümde cezası özel olarak gösterilmemiş olan yasaklara aykırı hareket eden veya zorunluluklara uymayan işveren veya işveren vekillerine ikiyüzbin lira para cezası verilir.»

MADDE 26. — 1475 sayılı İş Kanununun 108 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 108. — Bu Kanunda öngörülen idarî nitelikteki para cezaları gerekçesi belirtilmek suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürünce verilir. 98 inci maddenin (D) bendindeki ceza hükümlerini uygulamaya mahallin sulh ceza mahkemeleri, 105 inci maddesinde yer alan eylemlerden dolayı açılan davalarda ise asliye ceza mahkemeleri yetkilidir. Bu davalar acele mevaddandır.»

İdarî nitelikteki para cezaları ilgililere usulüne göre tebliğ edilir. Bu para cezalarına karşı tebliğ tarihinden itibaren 7 gün içinde yetkili sulh ceza mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz üzerine verilen kararlar kesindir. İtiraz, zaruret görülmeyen hallerde

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 24. — 1475 sayılı İş Kanununun 106 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 106. — Bu Kanunun 89 uncu maddesinin ikinci fıkrasında sayılan yükümlülükleri yerine getirmeyen ve aynı maddenin birinci fıkrasındaki yetkili makam ve iş müfettişlerine karşı gereken kolaylığı göstermeyen işveren veya işveren vekillerine; 93 üncü maddede öngörülen tüzük hükümlerine ve aynı maddenin ikinci fıkrasındaki bildiri şartına uymayan işveren veya işveren vekillerine 94 üncü maddenin birinci fıkrasındaki yasaklara uymayan işveren veya işveren vekilleriyle 94 üncü maddenin ikinci fıkrasındaki yasaklara uymayan işçilere ikiyüzbin lira para cezası verilir.

Yukarıda sözü geçen yetkili makam ve iş müfettişlerinin bu Kanundan veya diğer kanunlardan doğan her çeşit teftiş, denetleme yetki ve görevleri gereğince, görevlerinin yerine getirilmesi sırasında istedikleri bilgileri vermeyen veya görevlerini yapma veya sonuçlandırmaya engel olan kimselere eylem başka bir suçu oluştursa dahi ayrıca bir milyon lira para cezası verilir.

Bu cezasının kesinleşmesinden sonra yukarıdaki fıkralarda yazılı olan suçların tekrar işlenmesi halinde belirtilen cezalar yarısı oranında artırılarak uygulanır.

MADDE 25. — Tasarının 25 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 26. — Tasarının 26 ncı maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. Bu kanuna göre verilen idarî para cezaları 6183 sayılı Arama Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre mahallî mal memurluğunca tahsil olunur.»

MADDE 27. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 7 nci maddesinin (j) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«j) Tescile bağlı araçların muayenelerini yapmak veya yaptırmak ve bu Kanunun 13, 14, 16, 17, 18, 35 ve 65 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında suç veya ceza tutanağı düzenlemek.»

MADDE 28. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 14 üncü maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükmüne uymayanlara ellibin lira para cezası verilir.»

MADDE 29. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 16 ncı maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükümlerine aykırı hareket edenler ellibin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 30. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 17 nci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükümlerine uymayanlar yüzbin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 31. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 18 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükümlerine aykırı olarak izinsiz yapı yapanlar yüzbin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 32. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 21 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükmüne uymayan sürücüler ellibin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 33. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 25 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükümlerine uymayanlar ellibin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 34. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 26 ncı maddesinin dört ve beşinci fıkraları birleştirilerek aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu maddenin birinci ve ikinci fıkraları hükümlerine uymayan araçları kullanan sürücüler onbin lira para cezası ile cezalandırılırlar. Sürücü aynı zamanda araç sahibi değilse ayrıca tescil plakasına da aynı miktar için ceza tutanağı düzenlenir.»

MADDE 35. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 28 inci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükmüne uymayanlar onbin lira para cezası ile cezalandırılır.»

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 27. — Tasarının 27 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 28. — Tasarının 28 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 29. — Tasarının 29 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 30. — Tasarının 30 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 31. — Tasarının 31 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 32. — Tasarının 32 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 33. — Tasarının 33 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 34. — Tasarının 34 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 35. — Tasarının 35 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 36. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 31 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları birleştirilerek aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«(a) bendinde sayılan gereçleri bulundurmayan, kullanmayan veya kullanabilir durumda bulundurmayan sürücüler onbin lira; (b) bendine göre araçlarında taksi-
metre takograf bulundurmayan, kullanmayan veya kullanabilir durumda bulundurma-
yan sürücüler yüzbin lira para cezası ile cezalandırılırlar. Sürücü aynı zamanda araç
sahibi değilse ayrıca tescil plakasına da aynı miktar için ceza tutanağı düzenlenir. Ay-
rıca trafik zabıtasınca, (b) bendi hükmüne uygun durumda bulunmayan araçlar, ek-
sikleri giderilinceye kadar trafikten men edilir.»

MADDE 37. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 36 ncı maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Sürücü belgesine sahip olmadan araç sürenler ellibin lira para cezası ile ce-
zalandırılırlar. Sürücü aynı zamanda araç sahibi değilse ayrıca tescil plakasına da
aynı miktar için ceza tutanağı düzenlenir.»

MADDE 38. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 39 uncu maddesinin (c) bendi ile maddenin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«(c) Sürücü belgelerinin geçerlilik süresi :

Sürücü belgelerinden (K) sınıfı sürücü aday belgesi altı ay geçerlidir. Diğer sü-
rücü belgelerinin İçişleri Bakanlığınca gerekli görüldüğünde değiştirilmesi zorunlu-
dur.»

«(a) ve (b) bentlerindeki hükümlere uymayan sürücüler ile bunlara araç kul-
landıranlar otuzbin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 39. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 42 nci maddesinin (c) bendinin (1) ve (2) numaralı alt bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«1. Sürücü belgesi alacakların sağlık muayeneleri mahallin mülki âmiri ta-
rafından görevlendirilmiş tek tabip tarafından yapılabileceği gibi, kamu kurum ve
kuruluşlarında veya resmi ve özel sağlık kuruluşlarında veya özel kuruluşlarda gö-
revli tek tabip tarafından da yapılabilir. Ancak özel sağlık kuruluşlarında ve özel
kuruluşlarda görevli tabiplerce verilen sağlık raporlarının eksik veya gerçeğe uy-
gun olmamasının tespiti halinde, sorumlular hakkında Türk Ceza Kanununa göre
işlem yapılmakla birlikte, bu tabiplerin daha sonra verecekleri raporlar da geçersiz
sayılır.

2. Sürücü sınavlarının ve sağlık muayenelerinin yapılma esasları, sürücü bel-
geleri ile bu belgelerin verilmesine, yenilenmesine ve diğer hususlara dair şartlar,
esas ve usuller yönetmelikte gösterilir.»

MADDE 40. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 48 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bunlardan yönetmelikte belirtilen miktarın üzerinde alkollü içki kullandığı tes-
pit olunanlar ellibin lira para cezası ile cezalandırılırlar.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 36. — Tasarının 36 ncı maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 37. — Tasarının 37 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 38. — Tasarının 38 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 39. — Tasarının 39 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 40. — Tasarının 40 ıncı maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 41. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 49 uncu maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükmüne aykırı olarak taşıt kullananlar elli bin lira para cezası ile cezalandırılırlar. Sürücü aynı zamanda araç sahibi değilse ayrıca tescil plakasına da aynı miktar için ceza tutanağı düzenlenir.»

MADDE 42. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 51 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Hız ölçen teknik cihaz veya çeşitli usullerle yapılan tespit sonucu hız sınırını; yüzde ondan yüzde elliye (elli dahil) kadar aşan sürücüler yirmibin lira, yüzde elli den fazla aşan sürücüler otuzbin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 43. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 59 uncu maddesinin ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları birleştirilerek aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Zorunlu hallerde gerekli önlemleri almadan duraklayan sürücüler onbin lira, zorunlu haller dışında duraklayan sürücüler onbeşbin lira, zorunlu hallerde gerekli önlemleri almadan park eden sürücüler onbeşbin lira, zorunlu haller dışında park eden araç sürücüleri ise otuzbin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 44. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 65 inci maddesinin üçüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Yukarıdaki bentlerden (a), (c), (f), (g), (h), (i) ve (j) bent hükümlerine uymayanlar onbin lira, (b), (d) ve (e) bentlerindeki şartlara uymayanlar otuzbin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

«Sürekli veya süreksiz olarak mamul veya ham madde yükü naklettiren kamu kurum ve kuruluşları ve gerçek ve tüzelkişilere ait işletmeler yük nakli yaptıkları araçların azamî toplam ağırlıklarını dikkate alarak yükleme yaptırmakla zorunludur. Buna aykırı hareket eden kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek veya tüzelkişiler her araç için elli bin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 45. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 70 inci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükümlerine uymayanlar yirmibin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 46. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 81 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Anlaşma hali dışında maddî hasarlı, ölümlü veya yaralanmalı trafik kazalarında, zabitanın iznini almadan olay yerinden ayrılan veya (b) bendindeki hükümlere uymayan sürücüler yirmibin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 41. — Tasarının 41 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 42. — Tasarının 42 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 43. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 59 uncu maddesinin ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları birleştirilerek aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Zorunlu hallerde gerekli önlemler almadan; duraklayan sürücüler onbin lira, zorunlu haller dışında duraklayan sürücüler onbeşbin lira, zorunlu hallerde gerekli önlemleri almadan parkeden sürücüler onbeşbin lira, zorunlu haller dışında parkeden araç sürücüleri ise otuz bin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 44. — Tasarının 44 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 45. — Tasarının 45 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 46. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 81 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Anlaşma hali dışında maddî hasarlı, ölümlü veya yaralanmalı trafik kazalarında, zabitanın iznini almadan zaruret dışında olay yerinden ayrılan veya (b) bendindeki hükümlere uymayan sürücüler yirmi bin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 47. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 82 nci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükümlerine uymayanlar onbin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 48. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 114 üncü maddesinin üç, dört, beş ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş yedi ve sekizinci fıkraları kaldırılmıştır.

«Yargı yetkisine giren suçlarla ilgili tutanağın bir sureti ilgili mahkemeye 7 iş günü içinde gönderilir.

Para cezaları yetkili memurlarca derhal tahsil edilir. Bu tahsilat makbuz karşılığında yapılır. Bu makbuzlar damga vergisinden muaftır.

Para cezaları derhal tahsil olunamadığı takdirde «ceza tutanağı» tanzim edilir ve bir sureti ilgili mal sandığına 7 iş günü içinde gönderilir.

Birinci fıkraya göre yetkili kılınmış personel, Sayman mutemeti olarak görevlendirilmeden, makbuz karşılığı para cezası tahsil eder.»

MADDE 49. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 115 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 115. — Tahsilat derhal yapılmadığı takdirde, para cezalarının tutanağın tebliği tarihinden itibaren 10 gün içinde ödenmesi gerekir. 10 gün içinde ödenmeyen cezalar iki katına çıkar ve ödeme süresi 10 gün daha uzar, bu süre içinde de ödenmeyen cezalar 3 katına çıkar.

Süresinde ödenmeyen para cezaları için 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun Hükümleri uygulanır.

Bu para cezaları, Maliye ve Gümrük Bakanlığının Sayman mutemetlerine, mal sandıklarına veya 114 üncü maddesinin birinci fıkrasına göre yetkili kılınmış personele ödenebileceği gibi, banka veya PTT aracılığı ile de ödenebilir.

116 ncı maddede öngörülen itiraza ilişkin hüküm saklı kalmak üzere, para cezaları ile mahkemelerce verilen ve sadece hafif para cezalarına ait olan hükümler kesindir.»

MADDE 50. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 118 inci maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Trafik suçunun işlendiği tarihten geriye doğru bir yıl içinde işlenen trafik suçlarına ait ceza puanları toplamı yönetmelikte belirtilen sayıyı aştığı, Bilgi İşlem Merkezince tespit edilen sürücülerin sürücü belgeleri yönetmelikte belirtilen esas ve usullere göre iki ay süre ile geri alınır. Ayrıca yönetmelikte belirtilen esaslara göre trafik eğitimine de tabi tutulabilirler.»

«Bu madde ve diğer ilgili maddelerdeki hükümlere göre sürücü belgeleri geri alınanlardan geri alma süresi içinde araç kullandığı tespit edilenler, yüzbin lira para cezası ile cezalandırılırlar.»

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 47. — Tasarının 47 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 48. — Tasarının 48 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 49. — Tasarının 49 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 50. — Tasarının 50 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 51. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 123 üncü maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu madde hükümlerine ve Yönetmelikteki şartlara uymayan kurs sahiplerine Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından, olayın özelliğine göre belirlenecek süre içinde şartlara uymaları yazılı olarak bildirilir. Bu süre içinde şartların yerine getirilmemesi halinde kurs sahipleri beşyüz bin liradan iki milyon liraya kadar hafif para cezası, tekrarında ise yazılı uyarı yapılmaksızın bir milyon liradan üç milyon liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar ve ayrıca kurs onbeş günden az olmamak üzere süreli veya süresiz olarak kapatılabilir.

Belge alınmadan açılan kursların sahipleri bir milyon lira hafif para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, belge alınmadan açılan kurslar zabıtaca kapatılır.»

MADDE 52. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 129 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin 4 numaralı alt bendinden sonra aşağıdaki bent, 5 inci alt bent olarak ilave edilmiş ve 5 inci alt bendin numarası 6 olarak değiştirilmiştir.

«5. Bu Kanunun 114 üncü maddesine göre tahsil edilen trafik para cezalarının % 10'undan,»

MADDE 53. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 113 üncü maddesi ile 116 ncı maddesinin son fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 54. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 108 inci maddesinin altıncı ve 98, 99, 101, 104 üncü maddelerinin son fıkralarındaki onbin liradan otuzbin liraya kadar olan hafif para cezaları «ikiyüzbin liradan bir milyon liraya kadar hafif para cezasına» çıkartılmıştır.

MADDE 55. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 30 uncu maddesinin (a) ve (b) bentlerindeki, 32/2, 61/2, 72/2, 91/4 üncü fıkralarındaki ve 13, 23, 37, 44, 46, 47, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 60, 62, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 71, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 81 ve 94 üncü maddelerinin son fıkrasındaki para cezaları «onbin liraya» çıkartılmıştır.

MADDE 56. — 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa aşağıdaki Geçici Madde eklenmiştir.

«GEÇİCİ MADDE — Şoför Ehliyetnameleri ve Sürücü Belgeleri değiştirilip yenileninceye ve sürücü sicillerine ait kayıtlar Bilgi İşlem Merkezine aktarıncaya kadar,

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 51. — Tasarının 51 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 52. — 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanununun 129 uncu maddesinin birinci fıkrası (b) bendinin 4 numaralı alt bendinden sonra aşağıdaki bentler 5 inci ve 6 ncı alt bent olarak ilave edilmiş ve 5 inci alt bendin numarası 7 olarak değiştirilmiştir.

«5. Bu Kanunun 114 üncü maddesine göre tahsil edilen para cezalarının % 10' undan,»

«6. Ad ve/veya soyad veya tescil edilmiş ticarî unvan ihtiva eden plaka satışlarından elde edilen gelirlerden,»

MADDE 53. — Tasarının 53 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 54. — Tasarının 54 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 55. — 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanununun 32/2, 61/2, 72/2, 91/4 üncü fıkralarındaki ve 13, 23, 34, 37,44, 58,60, 62, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 94 üncü maddelerinin son fıkralarındaki para cezaları «Onbin Liraya», 30 uncu maddesinin (a) ve (b) bentlerindeki ve 46, 52, 53, 55,56, 74 üncü maddelerinin son fıkralarındaki para cezaları «Onbeşbin Liraya» ve 57, 71 ve 81 inci maddelerin son fıkralarındaki para cezaları «Yirmibin Liraya», 47 ve 54 üncü maddelerin son fıkrasındaki para cezaları «Otuzbin Liraya» çıkartılmıştır.

MADDE 56. — Tasarının 56 ncı maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

bu Kanunun 118 inci maddesinde öngörülen ceza puanı uygulaması, Emniyet Genel Müdürlüğünün birimleri tarafından Yönetmelikte gösterilen usul ve esaslara göre yapılır.

Ceza puanı uygulamasına İçişleri Bakanlığının tespit ve ilan edeceği tarihte başlanır.»

MADDE 57. — 2926 sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanununun 61 inci maddesi ve başlığı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«İdarî Cezalar

Madde 61. — 7 nci maddede belirtilen süreyi üç ay geçirmiş olan sigortalılara Bağ-Kur İl Müdürü tarafından gerekçesi belirtilmek suretiyle onbin lira para cezası verilir.

İdarî mülelikteki para cezaları ilgililere usulüne göre tebliğ edilir. Bu para cezalarına karşı tebliğ tarihinden itibaren yedi gün içinde yetkili sulh ceza mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz üzerine verilen kararlar kesindir. İtiraz, zaruret görülmeyen hallerde evrak üzerinde inceleme yapılarak sonuçlandırılır. Bu Kanuna göre verilen idarî para cezaları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre mahallî mal memurluğunca tahsil olunur.»

GEÇİCİ MADDE — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 6831, 1475, 2918 ve 2926 sayılı Kanun hükümlerine muhalefetten açılan ve devam eden davalardan, kanunların değiştirilen hükümlerine göre mahkemelerin görev alanı dışına çıkarılan suçlarla ilgili olanlar hakkında görevsizlik kararı verilir, varsa tutuklular derhal tahliye edilir. Kararın bir örneği ve tutanak ilgisine göre mahallin en büyük mülkî amirine, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürüne, Bağ-Kur İl Müdürüne, İl Emniyet Müdürlüğüne veya İlçe Emniyet Amirliğine veya Orman Bölge Şefliğine gönderilir. Bu makamlar, evrakın ilgilileri hakkında tutanaklarında yazılı suçlarının Kanunun değişikliğinden önceki cezalarından sadece para cezasının asgarî haddini uygulamak suretiyle karar verirler. Verilecek para cezasından, aynı suçtan dolayı tutuklu kalınan süreler 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci bendinde kabahatler için gösterilen asgarî hadde göre hesap edilerek mahsup edilir. Para cezaları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil olunur.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 6831, 1475, 2918 ve 2926 sayılı Kanunların değiştirilen hükümlerine göre mahkemelerin görev alanı dışına çıkarılan suçlardan dolayı kesinleşmiş ve henüz yerine getirilmemiş mahkûmiyet kararlarının sadece para cezasına ilişkin kısımları infaz olunur ve hükümlü olanlar derhal tahliye edilir. İnfaz edilecek para cezasından, aynı suçtan dolayı tutuklu ve hükümlü kalınan süreler 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci bendinde kabahatler için gösterilen asgarî hadde göre hesap edilerek mahsup edilir.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 57. — Tasarının 57 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 6831, 1475, 2918 ve 2926 sayılı Kanun hükümlerine muhalefetten açılan ve devam eden davalardan, kanunların değiştirilen hükümlerine göre mahkemelerin görev alanı dışına çıkarılan suçlarla ilgili olanlar hakkında görevsizlik kararı verilir, varsa tutuklular derhal tahliye edilir. Kararın bir örneği ve tutanak ilgisine göre mahallin en büyük mülki amirine, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürüne, Bağ - Kur İl Müdürüne, İl Emniyet Müdürlüğüne veya ilçe emniyet amirliğine veya orman bölge şefliğine gönderilir. Bu makamlar, evrakın ilgilileri hakkında tutanaklarında yazılı suçlarının Kanunun değişikliğinden önceki cezalarından sadece para cezasının asgari hadini uygulamak suretiyle karar verirler. Verilecek para cezasından, aynı suçtan dolayı tutuklu kalınan süreler 647 Sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci bendinde kabahatler için gösterilen asgari hadde göre hesap edilerek mahsup edilir. Para cezaları 6183 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil olunur.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 6831, 1475, 2918 ve 2926 sayılı Kanunların değiştirilen hükümlerine göre mahkemelerin görev alanı dışına çıkarılan suçlardan dolayı kesinleşmiş ve henüz yerine getirilmemiş mahkûmiyet kararlarının sadece para cezasına ilişkin kısımları infaz olunur ve hükümlü olanlar ise derhal tahliye edilir. İnfaz edilecek para cezasından, aynı suçtan dolayı tutuklu ve hükümlü kalınan süreler 647 Sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci bendinde kabahatler için gösterilen asgari hadde göre hesap edilerek mahsup edilir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 58. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 59. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Başbakan
T. Özal

21.2.1988

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı

İ. K. Erdem

Devlet Bakanı

K. Oksay

Devlet Bakanı

A. Tenekeci

Devlet Bakanı

V. Atasoy

Devlet Bakanı

A. Bozer

Devlet Bakanı

Y. B. Özal

Devlet Bakanı

A. Kahveci

Devlet Bakanı

M. Yazar

Devlet Bakanı

C. Çiçek

Devlet Bakanı

N. Kitapçı

Adalet Bakanı

M. O. Sungurlu

Millî Savunma Bakanı

E. Vuralhan

İçişleri Bakanı

M. Kalemli

Dışişleri Bakanı

A. M. Yılmaz

Maliye ve Gümrük Bakanı

A. K. Alptemoçin

Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı

H. C. Güzel

Bayındırlık ve İskân Bakanı

İ. S. Giray

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı

B. Akarcalı

Ulaştırma Bakanı

E. Pakdemirli

Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanı

H. H. Doğan

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

İ. Aykut

Sanayi ve Ticaret Bakanı

Ş. Yürür

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

F. Kurt

Kültür ve Turizm Bakanı

M. T. Titiz

(Adaliet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 58. — Tasarının 58 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 59. — Tasarının 59 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

